

розвиток біотехнологій, що ставить завдання дослідження проблем регулювання суспільних відносин щодо забезпечення біологічної безпеки.

Література

1. Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів: Закон України від 31.05.2007 р. (редакція від 20.09.2015) // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 35. – Ст. 484.

2. Петрук В.Г. Вступ до фаху: підруч. для студ. напряму підготовки 6.040106 «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування» / В.Г. Петрук, М.О. Клименко, О.В. Мудрак. – Вінниця: УНІВЕРСУМ, 2011. – 203 с.

3. Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року: Закон України від 21.12.2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 26. – Ст. 218.

УДК 347.763:341:171(043.2)

Велікян Л.А., Дмитришина В. А., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Єршов Є.К., старший викладач

АДАПТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТРАНСПОРТНОГО ПРАВА ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО

На сьогоднішній день інтеграція України впевнено рухається до вступу в Європейський Союз, саме тому серед основних умов зближення України з Європейським Союзом є поглиблення співпраці, адаптація національної правової системи до європейської через гармонізацію законодавства України з європейським, основним джерелом якого є законодавство ЄС.

Адаптація законодавства України до норм права ЄС – це процес зближення та посту повного приведення законодавства України у відповідність до вимог законодавства ЄС, який здійснюється на підставі взятих Україною міжнародних зобов'язань. Україна у цій сфері керується ст. 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами (далі – УПС), згідно з якою зближення існуючого і майбутнього законодавства України з законодавством Співтовариства є важливою умовою для зміцнення економічних зв'язків між ними [3].

Як підтверджує досвід країн-кандидатів, процес адаптації законодавства включає в себе кілька послідовних етапів. Для України доцільними є такі етапи:

1) приведення законодавства України у відповідність до норм СОТ на підставі торговельних інтересів нашої країни в контексті її вступу до цієї організації, зокрема з метою підвищення конкурентоспроможності української економіки, лібералізації зовнішньої торгівлі, створення сприятливого середовища для залучення іноземних інвестицій;

2) адаптація законодавства України у пріоритетних сферах, пов'язаних із зовнішньою торгівлею, у контексті створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС;

3) адаптація не лише у сфері внутрішнього ринку, а й у сфері політики безпеки, юстиції та внутрішніх справ, йдеться про повне виконання положень УПС і створення на цій основі передумов для укладення угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом;

4) адаптація правової системи України до права ЄС згідно з положеннями Угоди про асоціацію з метою підготовки умов для вступу до Європейського Союзу [3].

Основні напрямки адаптації транспортного законодавства України до законодавства ЄС полягають у наступному:

— розробка нормативних актів, що регулюють діяльність транспорту в Україні та відповідають директивам ЄС щодо транспорту, положенням [Генеральної Угоди](#) про тарифи і торгівлю (ГАТТ) і Світової організації торгівлі (СОТ), Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС чи вдосконалення існуючої нормативно-правової бази України;

— участь України у міжнародних та європейських транспортних організаціях, виконання резолюцій, рекомендацій, що приймаються в рамках цих організацій; вступ України до міжнародних/європейських транспортних організацій;

— приєднання до Конвенцій, протоколів та договорів, укладених під егідою міжнародних та європейських організацій;

— підготовка та укладення двосторонніх міжурядових угод у галузі транспорту між Україною та європейськими державами [2].

Кінцевою метою діяльності у цьому напрямку є розбудова в Україні ринково орієнтованого господарства, що дозволить їй забезпечити собі членство в Європейському Союзі, яке в свою чергу сприятиме повномасштабній інтеграції економіки України у єдиний економічний простір розвинутої Європи.

Реалізація принципів міжнародного транспортного права в Україні значною мірою залежать від розробки та реалізації заходів щодо вступу до міжнародних транспортних організацій з визначенням пріоритетів, пов'язаних з інтеграцією транспортно-дорожнього комплексу України до транспортних систем ЄС і подальшим розвитком транзитних перевезень, та поетапного приєднання України до міжнародних конвенцій та багатосторонніх угод у галузі транспорту, у тому числі:

— Конвенції про спільну транзитну процедуру (Женева, 20.05.1987);

Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур (Кіото, у редакції 2000 р.);

— Конвенції ООН з міжнародних та мультимодальних перевезень вантажів (1980 р.);

— Конвенції про договір міжнародного дорожнього перевезення вантажів (19.05.1956);

— Угоди про міжнародні перевезення швидкопсувних продуктів та про спеціальні засоби, які призначені для таких перевезень (01.09.1970) [1].

Таким чином, потрібно акцентувати увагу на основні міжнародно-правові акти та основні акти європейського права. Також необхідно переглянути законодавчу базу України у всіх її проявах.

Література

1. Про затвердження Рекомендацій «Зasad адаптації транспортного законодавства України до законодавства Європейського Союзу»: Наказ Міністерства транспорту та зв'язку України від 18.02.2006 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://rise.odessa.ua/texts/mt153_06.php3

2. Украина осуществляет адаптацию законодательства к законодательству ЕС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.minjust.gov.ua

3. Гіжевський В.К. Транспортне право України: підруч. / В.К. Гіжевський, Е.Ф. Демський, А.В. Мілашевич. – К.: Атіка, 2016. – 332 с.

УДК 346.543(043.2)

Веремєєв К. Е., студент,
Київський університет права НАН України, м. Київ
Науковий керівник: Кабенюк Ю.В., викладач

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНЗИТНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Важливою передумовою підвищення ролі України як транзитної держави, розвитку зовнішньоекономічних зв'язків і розширення міжнародної торгівлі на даному етапі стає впорядкування і систематизація джерел митно-правового режиму транзиту, тобто встановлених державою офіційних форм вираження і закріплення норм права, які регулюють порядок транзитного переміщення товарів митною територією України.

Норми законодавчих актів визначають «транзит вантажів» як:

— Митний кодекс України: митний режим, відповідно до якого товари і транспортні засоби переміщуються під митним контролем між двома митними органами або в межах зони діяльності одного митного органу без будь-якого використання таких товарів і транспортних засобів на митній території України» [1];

— Закон України «Про транзит вантажів»: перевезення